

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ"ב ע"א

תקונא שתיתאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

וגומר, ודוד בגין דהנה ידע דכל רעותא וחיילא ותוקפא דמלכא בה, אמר (תהלים כז ג) אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, דאתמר עליה (שם קג ט) ומלכותו בכל משלה, ומאן דלא שת לביה גם לזאת, עליה אתמר (שם צב ז) וכסיל לא יבין את זאת.

תרגום לעברית

ומשום כה, מי שרוצה להשיג את המלך, אין לו רשות להשיג אותו אלא עם השכינה. זהו שכתוב אל יתהלל וכו', כי אם בזאת יתהלל וגומר. ואהרן כשנכנס לקדש הקדשים ביום הכפורים, בה היה נכנס, שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, שהיא עת לעשות ליהו"ה, ומשה בשבילה התקיים בעולם. זהו שכתוב וזאת הברכה אשר ברה וגומר, ובה עשה עשר מכות לפרעה. זהו שכתוב ואולם בעבור זאת העמדתיה. ויעקב, משום שהיה יודע שכל רצונו של המלך בה, צוה את בניו עליה שלא יכנסו לפני המלך אלא בה, וכל משאלותיהם בתפלות ובקשות למלך שיהיו בה. זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם וגומר. ודוד, משום שהיה יודע שכל הרצון והכח והתקף של המלך הוא בה, אמר אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, שנאמר עליה ומלכותו בכל משלה, ומי שלא שת לבו גם לזאת, עליו נאמר וכסיל לא יבין את זאת.

ובגין דא כד ישראל בעאן בעותין למלכא, אמרין לה (שיר ו א) אנה הלך דודך, דאמר ביה ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמה, בכמה בקשות דצלותין ובעותין, דבגינה איהו נחית עלן, דלא זו מנא אלא בגין דלא נהגנא יקרא בה, דבגינה הוה אסיר עמנא כל שית יומין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, דהכי איהי שכינתא סתימא עמיה ביומא דחולא, כשושנה דאיהי אטימא, וביומא דשבתא וביומא דחדשא וביומין טבין אתפתחת, לקבלא ריחין ובוסמין, ולירתא נפשין וענוגין לבניהו.

תרגום לעברית

ומשום כה, כשישראל מבקשים בקשות למלך, אומרים לה אנה הלך דודך, שנאמר בו ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמה, בכמה בקשות של תפלות ובקשות, שבשבילה הוא ירד עלינו, שלא זו ממנו אלא משום שלא נהגנו בה כבוד, שבשבילה היה אסור עמנו כל ששת הימים. זהו שכתוב יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, שכה היא השכינה נסתרת עמו בימי החל, כמו שושנה שהיא אטומה, וביום השבת וביום החדש ובמים טובים נפתחת לקבל ריחות ובשמים ולירש נפשות וענוגים לבניהם.

טקסט התיקונים

ווי לון לבני נשא, דקודשא בריך הוא אסיר עמהון בגלותא, ושכינתא אסירת עמהון, ואתמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, ופורקנא דילה דאיהי תשובה אימא עלאה, איהי תליא בידיהון, דחמשין תרעין דחירו עמה, לקבל חמשין זמנין דאדכר יציאת מצרים באורייתא, דא הוא (שמות ב יב) ויפן כ'ה וכו'ה, באלין חמשין אתוון דמיחדין ליה בכל יומא פעמים שמע ישראל, דאית בהון כ'ה וכו'ה אתוון, וירא כי אין איש דאתער לה בגויהו.

אוי לָהֶם לִבְנֵי אָדָם, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָסוּר עִמָּהֶם בְּגִלּוֹת וְהַשְׂכִּינָה אָסוּרָה עִמָּם, וְנֶאֱמַר בָּהּ אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְהִגָּאֵלָה שְׁלָהּ, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הָעֲלִינָה הִיא תְּלוּיָה בִּידֶיהֶם, שֶׁחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי חֲרוּת עִמָּהּ, כְּנֶגֶד חֲמָשִׁים פְּעָמִים שֶׁנִּזְכָּרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּתּוֹרָה. זֶהוּ וַיִּפֶּן כ"ה וְכ"ה, בְּחֲמָשִׁים הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ שְׁמִיחָדִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן כ"ה וְכ"ה אוֹתִיּוֹת, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ שִׁיעוֹרֵר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

טקסט התיקונים

וְאִיהִי מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן חֲלוֹ נָא פָּנֶי אֵל וַיַּחֲנֶנּוּ, לְהֵהִיא דְּאֶתְמַר בָּהּ (במדבר יב יג) אֵל נָא רָפָא נָא לָהּ, דְּאֶסְוֹתָא בִּידֶיהָ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, (שמות ב יב) וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָהּ, וְתִיבָב בַּתְּרוּעָה דְּאִיהִי יִבְבָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים דְּתִיבַת נֹחַ הִיא אֵימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּבִיָּה אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְאִיהוּ אֹר הַגִּנּוּז.

תרגום לעברית

וְהוּא מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם חֲלוֹ נָא פָּנֶי א' ל' וַיַּחֲנֶנּוּ, לְאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ א' ל' נָא רָפָא נָא לָהּ, שֶׁהִרְפוּאָה בִּידּוֹ, שֶׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְהִיא בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וְתִיבָב בַּתְּרוּעָה, שֶׁהִיא יִבְבָּהּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל תֵּבַת נֹחַ, הִיא הָאֵם הָעֲלִינָה, הַחֲלוֹן שְׁלָהּ הוּא הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, שָׁבוּ אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְהוּא הָאֹר הַגִּנּוּז.

וַיִּפֶּן כַּה וְכַה, מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, אֱלוֹ עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְעוֹד מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת אֶלֶין חֲלוּנוֹת דְּבִי כְּנִישָׁתָא, דְּאָבָא וּבְנוֹי אֵינוֹן בְּבֵית (הַכְּנֶסֶת) אֲסִירָן, וְאִיהוּ בְּכָל יוֹמָא אֲשַׁחֲחִיתִּיה עֲלֵיהוּ, וַיְהִיב לוֹן מְזוֹנָא.

תרגום לעברית

וַיִּפֶּן כַּה וְכַה, מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, אֱלוֹ עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וְעוֹד, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת, אֱלוֹ הַחֲלוּנוֹת שֶׁל בֵּית כְּנֶסֶת, שֶׁהָאָב וּבְנוֹ הֵם בְּבֵית (הַכְּנֶסֶת) אֲסוּרִים, וְהוּא בְּכָל יוֹם הַשְּׁגָחָתוֹ עֲלֵיהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם מְזוֹן.

טקסט התיקונים

וַיִּפֶּן כַּה וְכַה, אִם אֵית מָאן דִּיתַעַר בְּתִיבְתָּא לְתַבְרָא בֵּית אֲסוּרִין דְּלֵהוֹן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מט ט) לֵאמֹר לְאֲסוּרִים צֹאוּ, וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֹׁךְ הִגְלוּ, וַיִּפֶּן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֲלֹא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, בַּעֲסָקִין דְּלֵהוֹן, בְּאוּרְחִין דְּלֵהוֹן, אִישׁ לְבַצְעוֹ מְקַצְהוּ, בְּבַצְעָא דְּהָאֵי עֲלֵמָא, לִירְתָא הָאֵי עֲלֵמָא, וְלֹאֵן אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְּאֶלֶין דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת יח כא), אֲנָשֵׁי חֵיל, יֵרָאִי אֱלֹהֵי'ם, אֲנָשֵׁי אֲמֶת, שְׁנָאֵי בָּצַע, אֲלֹא כָּלְהוּ צְוֹחִין בְּצִלוֹתֵין בְּיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי כְּכֻלָּבִים, הֵב לָנָא מְזוֹנָא, וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְחַיִּי, כְּתִבְנוּ לְחַיִּים, וְאֵינוֹן עָזִי נָפֶשׁ כְּכֻלָּבִים, דְּאֵינוֹן אוֹמִין דְּעֲלֵמָא דְּצוּחֵי לְגַבִּיָּה וְלִית לוֹן בִּשְׁתִּי אֲנַפִּין, דְּלֹא אֵית מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיבְתָּא, דִּיחֲזוֹר שְׁכִינְתִּיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֲקָא מִנִּיהּ, לְמַהֲדֵר לְגַבִּיָּה, וְאִדְמַיִין לְכֻלָּבִים, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְכוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם, וְאֵינוֹן עָרֵב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגִרְמִיָּהוּ עֲבָדִין.

תרגום לעברית

וַיִּפֶּן כַּה וְכַה, אִם יֵשׁ מִי שִׁיתְעוּרֵר בְּתְשׁוּבָה לְשֹׁבֵר אֶת בֵּית הָאֲסוּרִים שְׁלָהֶם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב לֵאמֹר לְאֲסוּרִים צֹאוּ וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֹׁךְ הִגְלוּ, וַיִּפֶּן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, אֲלֹא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, לְעֶסְקִים שְׁלָהֶם, לְדַרְכִּים שְׁלָהֶם, אִישׁ לְבַצְעוֹ מְקַצְהוּ, בְּבַצְעֵי שְׁלָהֶם

העולם הזה, לירש את העולם הזה, ואינם מצד אלו שנאמר בהם אנשי חיל, יראי אלהי'ם, אנשי אמת, שנאי בצע, אלא כלם צועקים בתפלה ביום הכפורים כמו כלבים, הב לנו מזון וסליחה וכפרה וחיים, כתבנו לחיים, והם עזי נפש ככלבים. שהם אמות העולם שצועקים כנגדו ואין להם בפש פנים, שאין מי שקורא לו בתשובה שיחזיר את שכנתו אל הקדוש ברוך הוא, שהיא מרחקת ממנו, לחזר אליו, ונדמים לכלבים, שנאמר בהם ויתערכו בגוים וילמדו מעשיהם, ואותם ערב רב, שכל חסד שעושים, הם עושים אותו לעצמם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ב ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

ועוד אינון שאלין מזונא וכסויא ועונה, דאיהי עונת זוגייהו, דאתמר בה (שמות כא ו) שארה כסותה וענתה לא יגרע, ולא אית מאן דשאל מזונא דאיהי תורה, שארה דשכנתא, ואיהי אימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) ואל תטש תורת אמה, כסותה

תרגום לעברית

ועוד הם מבקשים מזון וכסות ועונה, שהיא עונת זוגם, שנאמר בה שארה כסותה וענתה לא יגרע, ואין מי ששואל מזון, שהוא תורה, שארה של השכינה, והיא האם העליונה שנאמר בה ואל תטש תורת אמה. כסותה זה כסוי הציצית ועטוף שלה, ותפלין של יד, שנאמר בה תפלה לעני כי יעטף. וענתה זו קריאת שמע בעונתה. שאם שלש אלה לא יעשה לה, לשכינה, ויצאה חנם אין כסף, אין לו בוששה מן השכינה, הוא חצוף. ועוד אין כסף, לא יהיה לו כסופים לעולם הבא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

